

(ד) למלאת מאננו לרשויות-הHIGH (ה) אפלו אין החוליא גבוח עשרה⁽²⁾, (ו) ואם הוא (ג) רחוק ארבעה
מרשות-הHIGH, (ז) אין ממלאים מפנו (ח) *אללא-אמ'ין פנא החוליא גבוח עשרה⁽³⁾: ב (ט) באשפה
ברשות-הHIGHים (ט) שבות עשרה *ורוחבה ארבעה, אם היא (יא) של רביהם (יב) מטר לזרק לה
מרשות-הHIGH (יג) הקרוב לה הגה ולא קישען שמא יתגלגל מן האשפה לשורות-הHIGHים ואס' לאחני, דאין זרף
לזרק לאשפה אלא דברים (יד) מאושים (המגיד פ"ט בשם הרשב"א), ואם היא של ייחיד, אס'ו, משום דHIGH עשו
לפנות אשפה שלו ויבואו לשוף שם (טו) בדרבן ונמצאו שופכים ברשות-הHIGHים:

שנה דיני גזורתא ובית הכסא, ובו ה' סעיפים:

א מְשֻׁנָה בְּעַרְוִיבָן
פ"ז וּכְפָרוֹשׂ רְשֵׁי

(ל) (א) גדוֹתָרָא (פרוש). בה או בינו בולט מתחם הבטים חוץ, שהיא לפניהם בין המינים *ומלחין

באר היטב

משא"כ אם החוליה פחות מ' הולך קדלי דרכו ר"ה ומטלטל מרהי לרה"
הרץ מקומו ר"ה. ועין ט"ז:

(ה) גזונטרא. פ"ד היוצא מן הכלול למעלה מן כתמים ומשם ג'קב באמצערתו וחילון פתוח לה, וכישימלא מים דרך הג'קב מטלטל

באור הלכה

שושנות-קנרים מפרק ב'ין רוח ובין קץ, ועקר מהחדש הווא ד'בקא מפרק א' פגלו
קבליים שאימים משלפ'רין, ונקמת הוה ד'דין זה הוא מלשון קרש'ב'א, ואילו
קבירה לה שם דעתה התוטלת דקצער אסורה לשותות-קנרים בבלים שאינם
שבורין, וכאמר ליכרמלית מתר:

* לאלא-אַםְּקָן תְּהָא חַחְוֹלָא בְּבוֹה עֲשָׂה. אֵם כָּבָר וְמַלְוָן עַזְמָה
 בְּרוּעָא אַחֲתֶּה⁽¹²⁾ [בְּשִׁׂירָה אַחֲתֶּה], אָסָר לְהַזְדִּי קָלִי מַלְוָן לִפְנֵי, דָּרָר
 הַוּשָׁפָה רַגְסָר מְשֻׁוָּתָה-בְּחִידָה לְרַשְׁתָה-בְּחִידָה זָקָר שְׁוֹתָה-בְּכִים אָפָלָל לְמַעַלָּה
 בְּמַשְׁבָּה נִי-אַיִלָּה וְאַרְיךְ צַיִן, וְהָא בְּיַרְשָׁלָמִי כְּקָם בְּזָוֵק אַיִלָּה דְּמַיְוִישָׁת לְאַלְכָי
 יְמִינֵי יְמִינֵי אַל-עַלְכִּים שְׁמַנֵּים, קָעַנְיָן שְׁקָה בְּמַשְׁמִינִי⁽¹³⁾ אַלְכָל כְּלִוְיָם שְׁקָיְוִישָׁין כְּקָרְשָׁמִים
 מוֹנוֹ לוֹ, אַלְכָל לְאַבְקָרָד שְׁהַוְשִׁיט כְּרַשְׁתָה-בְּחִידָה לְרַשְׁתָה-בְּחִידָה זָקָר רַשְׁתָה
 וְהַזְּבָדָה, וְהַזְּבָדָה זָקָר בְּכָרָה גַּת גַּת פְּוֹפָת דָּבָר הַפְּתָחָה-בְּעַשְׂפָה, גַּת גַּת שָׁם ?
 קָנָאלוֹן דְּבָנָה הַרְוָיְשָׁלָמִי הַרְוָיְשָׁלָמִי הַרְוָיְשָׁלָמִי הַרְוָיְשָׁלָמִי הַרְוָיְשָׁלָמִי
 שְׁהַוְשִׁיט, וְבְקִין זוֹ הַכְּבָב סְבִיבָן כְּרַרְבָּרָא-דְּרָם, וְעַלְבָדָךְ בְּפָשָׁעָה קָרָא-כְּרָא
 קָרָא-כְּרָא, וְבְקִין זוֹ הַכְּבָב סְבִיבָן כְּרַרְבָּרָא-דְּרָם, וְעַלְבָדָךְ בְּפָשָׁעָה קָרָא-כְּרָא
 קָרָא-כְּרָא וְתָהָרָה אַלְכָעָה גַּמְבִּין מַטָּר, דְּמַקְוּם-כְּטָבָה הַאָה (פְּמִ'ג') : וְנוֹאָה לָ, דְּקָטָט
 מַלְשָׁום דְּמַשְׁעָה גַּאֲקָרָה אַשְׁפָּה שְׁבָבָה עַשְׂנָה טְפָחִים, וְאָסָר מַגְרִי בְּקָרָבָה
 אַלְכָעָה, אַפְלוֹן לְאַקְתָּה אַבְכָה עַשְׂרָה טְפָחִים גַּמְבִּין מַפְרָר דְּמַקְוּם-כְּטָבָה הַוָּה :
 * וְולִין פְּנָום וּבְרִי, עַזְבִּין פְּנָום וּבְרִי, עַזְבִּין פְּנָום וּבְרִי,
 בְּזָוֵקְעָרָא, עַזְבִּין פְּנָום וּבְרִי, בְּזָוֵקְעָרָא, עַזְבִּין פְּנָום וּבְרִי
 בְּזָעָפְעִין טָוָן, עַזְבִּין פְּנָום וּבְרִי, וְלִבְנָן כְּמִינֵי פְּקָר לְהַזְדִּיא
 לְהַזְדִּיא הַזְּבָדָה, וְלִבְנָן אַרְבָּה-עַמְבִּי כְּזָעָפְעִין וְלִבְנָן אַרְבָּה-עַמְבִּי, אַלְכָל גַּוְיִן,
 בְּגַעַם אָסָר לְדוֹלוֹן וְלִקְרָבָה אַרְבָּה-עַמְבִּי כְּזָעָפְעִין אַסְמָא לְאַעֲשָׂה הַלְּבָדָה
 וְהַזְּבָדָה, וְאַמְלָא לְאַתְּה הַלְּבָדָה, וְאַמְלָא לְאַתְּה הַזְּבָדָה, וְאַמְלָא
 הַזְּבָדָה-בְּחִידָה קָמְפְּטָלָל, וְאַמְלָא לְאַתְּה הַזְּבָדָה-בְּחִידָה, וְאַמְלָא
 עַלְבָדָךְ רַחֲשָׁתָה-בְּחִידָה קָמְפְּטָלָל, וְאַמְלָא לְאַתְּה הַזְּבָדָה-בְּחִידָה, וְאַמְלָא
 אַבְלָלָן כְּנָס פְּקָר לְהַזְדִּיא אַלְכָי, דְּמַפְטָלִית לְכְרָמִילִת קָמְפְּטָלָל וְלַלְלָה
 לְפִי מְשֻׁקָּעָתָה קָפְגָן אַבְקָרָם כְּפָעִי-גַּעֲמָן אַרְבָּה, וְקִינְיָה הַלְּקָא דְּסִיקָּן
 שָׁמָה כְּפָעִי-גַּעֲמָן, וְקִינְיָה הַלְּקָא דְּסִיקָּן שָׁמָה כְּפָעִי-גַּעֲמָן

איך. ורק הפלוי בען אך, כמו שעוזין לאירוע שלנו לשאכ בז'ה, הפעם היה בדלי מבעוד יומם, שלא עקר אותו בשפת מן הבאר, אפלו קא על-כל-פיגים עשה הפהה בשפת, ואפלו לאחزو באירר סבר הבאר נסכו. ואמם עמורת בכרמלית, עין בפרקי גרים (:): ש'ocaboh עשרה. תות-הHIGH: (**יא**) של נשים. ורבם משליכין שם שופיקין ווּגְלִילָן: טפחים וועל הפקק שבייעים שם רשות-הרבב, אפלו קמי מטר אראז'ן, קדר שטקה הוויה מרשות-הHIGH לרשאות-הHIGH דרכ' מקומות: רשות-הHIGH, שלא ווק על האשפה, שעילול לפל ברשות-הHIGHים (:): קלומר, שאין ציריך להם, ולא אמר לאחותי אחדרק אפלו אם בסיסים. קלומר, מעשווה אשפה ולעומת הריה גבוקה עשרה טפחים, ביטים לא מלכי מעשווה אשפה ולעומת הריה גבוקה עשרה.

שנה ר' כל היום משליכין כלם שופכיהם וובליליהם שם ולא תחסר גביהה:

א (א) גזוזטרא. פרוש, (ה) דך היוצא מן פולחן הבית שהיה סמוך לו או לבודר והוא הדך למלחה מן המם, ויש שם נקב באמצעיתו וחלון הבני

שער הצלון

(ג) פוסקים: (א) גמרא: (ב) הרחוגנים: (ג) אם היה קרמלית מפסיק בינוין, עין פרימידונית: (ד) מגן-אברם ור' ר' הקה: (ה) קגן-אברם ורש"א: (ו) האגדה פרימידונית: (ז) ומדרבנן אסור על עקומה או הפעלה בלבד: (ח) רבנן היוחנן, ר' יונה באחרונים: (ט) פרימידונית: (י) מגן-אברם: (ו) אחרוניים: (ט) פרימידונית: (ט) ומדרבנן אסור על עקומה או הפעלה בלבד: (ט) רבנן היוחנן, ר' יונה באחרונים: (ט) פרימידונית: (ט) מגן-אברם: (ט) אחרוניים:

הלכות שבת סימן שנה

- (ג) פתוּם לְהַמִּלְאָן כְּפָנֶיךָ (ב) אֵין מַלְאָן מִמְּנוּ אֲלֹא אֶסְמָךְ עֲשָׂה לְהָ (א) מִיחִזָּה כָּל סְכִיבָה פִי
 (ג) אוֹ יַעֲשֶׂה הַמִּחִזָּה סְכִיבָה הַגָּקָב שְׁדוֹלִים דָּרָךְ שְׁמָךְ (ד) וְהַוָּא שִׁיהָא בּוֹ אַרְבָּעָה עַל אַרְבָּעָה, וְאַנְןָ
 חַלוֹק בֵּין אֶם יַעֲשֶׂה (ה) לְמִשְׁאָה מִחְבָּרָת לְהָ (ה) בֵּין אֶם עַשְׂנָה (ה) עַל-גְּבָה, וְכַיּוֹן שְׁעָשָׂה קְמִיחִזָּה
 מַהְרָגִין גַּם (ד) *לְשָׁפֵךְ מַבָּנָה. בָּרוּךְ הַהֲולָךְ (ט) בְּכֶבֶשֶׂת, (א) אַנְנוּ כָּבוֹל לְמַלְאָת אֲלֹא אֶסְמָךְ עֲשָׂה לְהָ
 דָּרָךְ (ח) אַרְבָּעָה עַל אַרְבָּעָה וְעוֹשָׂה בּוֹ נָקָב וּמַמְלָא דָרָךְ שָׁם, *בְּאַינָנוּ צְרוּן לְעַשְׂוֹת לוֹ מִחִיצּוֹת*,
 אַלְאָ אָמְרִין כִּי הַצְדִּים וּגְדוֹד אַחִית מִחִיצּוֹת, (ט) שָׁהַקְלָוּ בְּסִפְינָה מִפְנִימָה שָׁאַינָנוּ יִכְלֹל לְעַשְׂוֹת
 שָׁם מִה שִׁיעָשָׂה בְּבֵית. וּהָנִי מַלְיָ (ט) כְּשַׁהֲרָא (ט) בְּתוֹךְ עִשְׂרָה טְפִיחִים, אַכְלָ אֶם דְּפִינָה הַסִּפְינָה
 (יא) גְּבוּרִים עֲשָׂרָה מַעַל הַפִּים, מוֹצִיאִים יְזִוּן קֶל-שְׁהָוָא (יב) וּוֹעֲשָׂה בּוֹ (ט) נָקָב וּמַמְלָא דָרָךְ שָׁם, שְׁהָרִי
 בָּאָר הַיְבָרֶכֶת

באר היטב

שְׁבָרֶגֶתְּוַנְּטִוְרָא הַבְּגָרְשָׁא אֲזִיךְ דְּקָא מִחְיֹות וְנִכְלָא הַוָּדָאָגְרָנִין גָּדָא אַחֵי, שֵׁעֲדָגְלָא, אַזְרָקְ אַפְלָלוּ מִחְיֹות אַלְאָגְמָנִין כְּפָנָצְדִּים טְבָעָה ט. פִּי: (ט) בָּרוּךְ יְהָוָה בְּעֵל הַמֶּם, אַבְלָ מִחְיֹות הַסְּפִינָה גְּבוּהָה יְהָוָה, וְאַם אַין מִחְיֹות הַסְּפִינָה גְּבוּהָה יְהָוָה, נָזֵר בְּמִרְמִילָה וְפָקָר לְתָלְטָל מִתְהָה לְסֵם מִן הַבָּסָתָה, רְשָׁי, בָּן שְׁעָמָד (ט) נָבָק. עַז ט' שְׁעַלְהָ שְׁאָז' צְיֻשָּׂה נָבָק בְּזִוִּי.

משנה ברורה

שער הצעיר

הַלְכֹת שֵׁבֶת סִימָן שָׁנָה

ביאורים ומוסיפים

[شو"ע שם]
יעשנה לה דין ארבעה על ארבעה וועשה בו נקב ומלא דין שם,
ואינו ארך לעשות לו מחייבות.

[משנ"ב ס"ק א]
כל הוא שהקללו במיים.

5) בטעם הפסול של מחייבת תליה נחלקו האחוריים, האם הוא משומש שתחתיה יש בקיית גודים [בלשון הגמרא עירובין טז, ב], או שגם באופן שאין בקיית גודים אין מחייבת תליה בשלה, משום שאינה מתחילה מפרק עזרות, ועל פי זה נחלקו בטעם דין זו שהחייבת תליה מותירה בשחאי על ובוי מים. בש"ת ונפש חיה (ס"י ל-ל') נקט בצד הראשון שהחייבת תליה הוא רק משומש בקיית גודים, ולפי זה ביאר שהקללו במים בקיית דגימות אינה נחשבת לבקיית, וכן נראה בש"ע הרב (ס"ג). וכן כתוב הריטב"א (החדשים שבת קא, ב). מайдך, החו"א (או"ח סי' סח ס"ז) הוכיח מלשון הגמרא כל הוא שהקללו במים, שבמים הקללו בדין מחייבת תליה שהיא נחשבת מחייבת גם ללא הטעם שבקיית הדגים אינה נחשבת לבקיית, שאם הטעם הוא רק משומש שבקיית הדגים אינה נחשבת לבקיית, אם כן צריך לקולא מוחדרת במים, הרי בין שאין בקיית אין חיסרון בכך שחייבת תליה, ובהכרח שככל מחייבת שאנו מתחליה מפרק עזרות אינה מועליה להתריר, חדו שהקללו במים שהחייבת מותירה אף שאינה מתחילה מהפרקע, ומלאך ואת יש גם וחיסרון של בקיית גודים, והיסטרון זה איט קרים במים מן הדיין, משומש שבקיית דגימות אינה חשובה בקיית, וכי"ש שהביאו אופן שבקיית גודים אפשרית גם כשהיא חיסרון של מחייבת תליה].

[משנ"ב שם]
ואקרוין גור אוחת⁽⁶⁾ מחייבת⁽⁷⁾.

6) וגם ספנים ודיגים עוביים תחת הגוזטרא, הסתפק בש"ת חות סופר (או"ח סי' פט) אם הם מבטלים את המחייבת דין בקיית גודים שבבטלה מחייבת בפרקע, משומש שرك בקיית דגימות אינה נחשבת בקיית, או שגם בקיית דיגים נחשבת בקיית דגימות. והשו"ע הרב (ס"ז) כתוב שבאופן זה לא התירו מחייבת תליה במים, ואין אומרים גור אוחת מחייבת⁽⁸⁾.

7) מבואר מדבריו שבחייבת התליה על גבי המים ויש אויר מתחת המשך בעמוד הבא

סִימָן שָׁנָה

דיני גזוזטרא ויבית-הכיס

[שו"ע ס"א]

גזוזטרא שהוא למצלחה מן המים ומלחון פטור מהמן הבית, אין קמלאיין מפנו אלא-ארם-רבן עשה לה מחייבת כל ס' ביבאה).

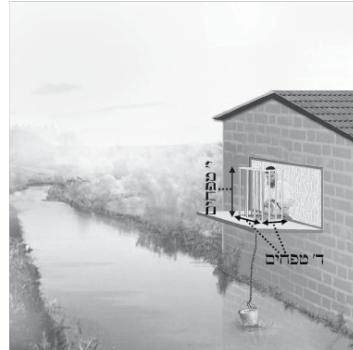
(1) כוה ↗

[שו"ע שם]

או עשה הפתיחה סבב נגקב שודלים דין שטב⁽⁹⁾.

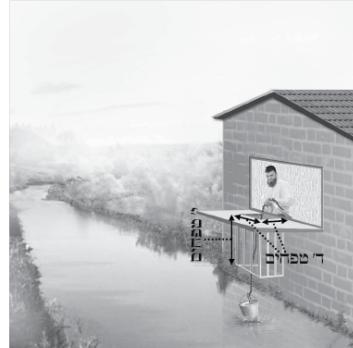
(2) כוה ↗

[שו"ע שם]

בין אם יעשה לפsha מתקברת לה⁽¹⁰⁾.

(3) כוה ↗

הַלְכֹות שֵׁבֶת סִימָן שָׁנָה

כיאורים ומוספים המשך

המים. ובתו הצעי אלמוגים (ס"ק ב) והחו"א (או"ח סי' קג ס"ק ז). שתרוץ זה אינו מועיל לישב את דעת הרמב"ם והשׂו"ע טפסקו גם באמת המים צריך לש凱. שהרי גם שם המים שוחזן לחצץ הם כרמיות.

ב. הmeg"א (סי' שעו ס"ק א) פירש, שהטעם שצורך לשקע טפח בבור העומד בין שתי הצורות, מסווג שחוותים שמא הדלי ירד באלבטן ויכנס לרשות בני החצר השניה, ופירש שכך בגותרא אין צריך לשקע טפח, שכן שהוא עומד לעלעלת על ידי הקבר ומשלשל אלת הדרלי לשאוב מים דרכך הנקב ביושר, ובאופן זה לא וחשותים שדרל יוצא אל מחוץ לחצרה. ואחה מה שבת הפמ"ג (שם א"א ס"ק א). ג. החו"א (שם) פירש, שהטעם שצורך לשקע טפח בבור העומד בין שתי הצורות ובאמת המים, כוון שגם איו משקע לא ניכר כל כך שהמחיצה נעשית כדי לחלק את המים שבתוך האמה או הבור. וכותב שכך בגותרא לא צריך שהמחיצות יהיו שקוות במים, בין שניכר הדבר שהמחיצה נעשה כדי לחלק בין המים שבין המהירות, ונמצוא שיש כאן גבי המים שמתירה במים. וכן עשה זו על גבי המחיצה העליונה או תחת המחיצה מרדכי (סי' שעו ס"ק א) והא"ר (סי' שעו ס"ק א), שימושו לגבי אמות המים שהטעם הוא מושום היכר. וראיה ביביה"ל לקמן (סי' שעו ס"א ד"ה וצריך) שצין לתייחסם אלו, וכותב שהבב"ח תירץ באופן נסף, והמאמר מודכי (שם ס"ק ג) תמה על תירוץ זו.

[משנ"ב ס"ק ז]

אבל עמק הקפינה בפנימה היה גבוה עשויה טפחים⁽⁹⁾.

(9) וגם אין גובה י' טפחים גם בפנים הספינה, כתוב המג"א (ס"ק ז) שモותר לשאוב מים ממים [בתוך ד' אמות], בין שהسفינה היא ברמלית ונמצא משלט מכמלית לרמלית. ואף שהسفינה היא כליל, ועתה המג"א (סי' שעמ"ה ס"ק ז) שאון ברמלית בכלים, ביאר המשכזה"ש (ס"ק ה) שדין זה שאון ברמלית בכלים נאמר רק בבעל שעומד ברשות הרבים, בין שהוא בטל לרשות הרבים שסבירו, אבל כל העומד בברמלית נעשה ברמלית.

[משנ"ב שם]

דאמ אין עמק עשרה טפחים גם בפנימה של הקפינה, הלא הרי פרטיליה⁽¹⁰⁾.

(10) וגם מבחרץ דפנות הספינה גבירותו י' טפחים מעל המים ובפניהם אין גבירותו י', כתוב לקמן (סי' תה ס"ק לה) שתוך הספינה הוא רשות היחיד, מסווג שיש כאן גיזוד חמשה ומוחיצה חמשה נוכח לעומד בתוך הספינה יש מוחיצה של חמשה טפחים המעצרת את כל החמשה טפחים החיצוניים התתתוניים שחוץ לספינה, גם הם מבדילים בין הספינה ליטם, וזה לו בתיקון זו יכול להיות.

[ביה"ל ד"ה וחולן פתוח]

אף שאון לה מחיצות פתקיק⁽¹¹⁾.

(11) וטעם הדבר שהגותרא נחשבת רשות היחיד אף שאון לה מחיצות, מסווג שאומרים אחד אחת מוחיצתא, והיוינו שפni הדרן מדורנים כאילו הם ממשיכים עד י' טפחים, והרי זה אילו יש שם המחיצה שלמעלה מושילה לחלק ביביהן. אבל בגותרא שהמים שוחזן למוחיצה הם ברמלית, אין צורך שהמחיצה תרד אל תוך

למחיצה [עד המים] ואior מעל המוחיצה, אין אומרים 'אתי אוירא דהאי גיסא [שמעל המוחיצה] ודהאי גיסא [שתחת המוחיצה] ומובלט המוחיצה', אלא אדרבה אומרים 'עוד אחת מוחיצתא' והמוחיצה מעיליה להחשייב את הגותרא לשותה הייחיד, וכותב החזו"א (או"ח סי' ס"ק יט), שהוא ודוק באומן שהמחיצה גובהה י' טפחים, אבל עם עשה מוחיצה תליה של חמישה טפחים, ומועל אויר החמשה שמעליה עשה עד מוחיצה של חמישה טפחים, אומרים אתו אוירא דהאי גיסא דהאי גיסא [שמחתה לחמשה עליונה ושמעל המוחיצה העליונה] ומובלטים את המוחיצה העליונה, וכן אתו אוירא דהאי גיסא [החמשה טפחים תחתונן] ומובלטים את המוחיצה והאויר שתחת המוחיצה התתתונן.

אמנם, אם האויר שבין שתי המוחיצות בנوت החמשה טפחים הוא פרחות מחמשה טפחים, יהיה מותר מدين' עמוד מרובה על הפרוץ', שהמחיצה שרוחבה חמשה גדולה מן האויר והיא מהירות, ונמצוא שיש כאן גבי המים שמתירה במים. וכן אם עשה זו על גבי המחיצה העליונה או תחת המחיצה תחתונן, הריווח מפסיק בפני האויר, ואין אומרים 'אתי אוירא' לבטל את המוחיצה.

[משנ"ב ס"ק ז]

אף-על-פי שרחוק עוד הרבה מן הים, וכל-שכן אם עוזש המחיצה של עשרה טפחים למטה אצל הים דמגנין⁽¹²⁾.

(8) כוה ז⁽¹³⁾, ומזכינו עד שני מקומות שעושים מוחיצה

על המים כדי לחלק בין הרשותות בתוך המים: א. לגבי אמרת המים העוברת בחצר (cordkem) בש"ע סי' שעו ס"א), שעושם מוחיצה י' טפחים בגובהה י' טפחים בכינוסה וביציאתה לחלק בין המים

שבচazar למים שוחזנה לה, כדי שיוכלו לשאוב ממנה מים בשבתה.

ב. לגבי בור העומד בין שתי חצרות שלא עירבו ביביהן (cordkem בש"ע סי' שעו ס"א), שעושה מוחיצה י' טפחים על גבי הבור, כדי

שיוכלו בני כל חזר לשאוב מים מהקלם.

אלא שמצוין חילוק להלכה בין שני מקרים אלו לנוטריא,

שבמוחטרא אין צורך לשיקע לשקע את המוחיצה טפח במים, ובאופןם

אל פסק השׂו"ע (שם ושם) שצורך לשקע את המוחיצה במים טפח.

ובטעם הדבר מצינו כמה יירושים:

א. הרש"ב"א והריטב"א (עירובין פ"ו, א) פירשו, שהטעם שצורך לשקע טפח בבור העומד בין שתי חצרות, מסווג שבני שתי החצרות שותפות בבור, וכך אם המוחיצה אינה יורדת לתוך המים, נחשב כאילו המים של שתי החצרות מעורבים, ואין המוחיצה שלמעלה מושילה לחלק ביביהן. אבל בגותרא שהמים

הַלְכֹות שֵׁבֶת סִימָן שָׁנָה

כיאורים ומוסיפים המשך

מן הימים לביות, מה זה שונה ממה שmobear בשו"ע להלן שאם דפנ' הספינה גבויים עשרה סגי בהיבר זו כל שהוא, כיוון שדרך אויר מקום פטור מללא, ואם כן גם בגוזורתה גבואה עשרה יטפיק היבר זו, ותירץ שבגוזורתה גוזר אוור גוזורתא שאינה בובהה. ולפי דברי היביה¹⁴ (בכאן) מבואר, שככל מה שגורר הוא רק לענין להעבר מים מהכרמלית דרך שם לבית, אבל להוציא מהבית לגוזורתא לא אסרו, אף שאסרו להוציא מיהבית לגווזורתא שאינה גבואה י' טפחים. וראה מה שבתנו בשעה^צ לעיל (ס"י שב ס"ק ז, ובביה^ה של מעלה מהערה. ס"י' שמח ס"א ד"ה בתוך) בענין הוצאה מירשות היביה בלבד כתוב הביה^ו. וראה מיה שכחובנו לעיל (משנ"ב ס"ק א) שדרעת החזועא יש חיטרון של מחיצה תליה גם במקום שאין גדים בוקעים, ויש לעיין].

[ביה^ל ד"ה לשפן ממנו]
[דיע' עוד¹⁴]

(14) ביאור הדברים, דעת התוס' (ערובין פח, א ד"ה הנ"י) שמה שהנירו לשפוך מים מגוזורתא לחוץ, הוא משום שאין כוונתו להוציא את המים מחוץ למקום שבין המחיצות, ולכן לשפוך אפילו אם המקומן שהווא שופך לשם סמוך לרשות הרבים, וכן שכחוב המשנ"ב (ס"ק ו). אבל אם הוא מתכוון שיצאו המים לרשות הרבים אסור, גם אם יוצאים על ידי בחוץ, שכן אם יש הכרמלית סמוכה לרשותו אסור אפילו אם יצא רק על ידי בחוץ, שיש לחוש שהוא יוזם לפעמים שישופך על דופן בית שסמכים לרשות הרבים, וכך בטעון הכרמלית אף גוזר על חברו בככרמלית. דעת הרשב"א, שמה שהנירו לשפוך מגוזורתא הוא משום שלא גוזר על חברו בככרמלית, אבל סמוך לרשות הרבים אסור אפילו אם ישופך מגוזורתא מושם שכחו ברשות הרבים אסור, ולשיטתו לא גוזר בבית הסמוך הכרמלית משום בית הסמוך לרשות הרבים.

ולhalbכה נחלקו בזה השו"ע והרמ"א, שדרעת השו"ע להלן (ס"ב-ג) כהרשב"א, ו דעת הרמ"א (ס"י' שמן ס"ג) כהתוס.

שmeno בירושות הרבים אין נהשבד רשות היביה, והינו משום שיש תחתיו בקיעת גדים ולכך אין נהשבד למחיצתה, אבל במקרים שאין בקיעת גדים הרוי זו מחיצתה [כך מכואר בתוס' עירובין פ"ו, ב ד"ה גוזורתא], ובשונה הלכות (ס"י' שמה ס"ל) כתוב, שדעת החזועא (אויח' ס"י קג ס"ק כת) להלהה בתירוץ זה של התוס', שהגוזורתא נחשבת לרשות היביה גם אם אין חלהן פתוחה לה, שכן שאין נחשבת גדים תחתיה אומרים 'עד אחית מחייבת, ומותר לטלטל מהבית לתוכה מים וזרבנן'. [ולדבריו נראה שהיא אסורה לטלטל מן הים לעל גבי הגוזורתא, שהרי היא רשות היביה גמורה, שלא כבmo שכתוב הביה^ו. וראה מיה שכחובנו לעיל (משנ"ב ס"ק א) שדרעת החזועא יש חיטרון של מחיצה תליה גם במקום שאין גדים בוקעים, ויש לעיין].

[ביה^ל שם]

וחשב לאקס-פטור קשאי מלון פתוח ל-ה^ט).

(12) ובמשנ"ב לעיל (ס"י' שג ס"ק ח) סתם כדעה זו, ומה שכתוב כאן בשעה^צ (ס"ק ג), שדרעת הרמב"ם הגוזורתא נחשבת לרשות היביה אפילו אם אין חלהן פתוחה לה, ובשעה^צ לעיל (ס"י' שג ס"ק ו) וביה^ל שם (ס"ב ד"ה וחלק) כתוב, שדרעת הרמב"ם שהמקום שעלה גבי חזועו נחשב מקום פטור, יש חלק שכחוב האיל על גבי הים, ולכן אף שאין לה מחייבת תחתיה אין הדגים מבלטים ממנה שם רשות היביה, משום שבקיעת דגים אינה נחשבת לבקיעה וכמו שביואר הביה^ו, מה שאין כן שם שרים בוקעים תחתיה ועל מנתה שם רשות היביה.

[ביה^ל שם]

פרק לטלטל גם מן רבינו עלי-גבי גוזרטרא¹⁵.

(13) בדיון המובא בשו"ע שצעריך לעשות מחיצתה למゴוזרתא, הקשה בבייה^ל לקמן (ד"ה וטוג) מודיע צורך לעשות מחיצתה להתר דלות